

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Y. K.**, zastoupeného JUDr. Milanem Štembergem, advokátem se sídlem Cyrila Boudy 1444, Kladno, proti žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**, se sídlem nám. Hrdinů 1300, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2025, č. j. 9 SPR 162/2023 - 55, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2025, č. j. 10 A 69/2025 - 35, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žádostí ze dne 8. 12. 2023 (upřesněnou dne 5. 1. 2024) domáhal u žalovaného sdělení informací týkajících se zpracování jeho osobních údajů, ke kterému došlo či dochází u Policie ČR od 8. 7. 2017 do 5. 1. 2024, pokud se tak stalo či děje na základě souhlasu, svolení, pokynu či podnětu žalovaného, zejména údajů souvisejících s jeho sledováním. Svou žádost opřel o čl. 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV, jakož i o § 28 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

[2] Rozhodnutím ze dne 15. 2. 2024, č. j. 9 SPR 162/2023-25, žalovaný žádosti žalobce nevyhověl. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) citované rozhodnutí rozsudkem ze dne 26. 2. 2025, č. j. 18 A 23/2024 - 56, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Kasační stížnost žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 10. 2025, č. j. 3 As 34/2025 - 80, zamítl. Žalovaný po zrušení prvního správního rozhodnutí v řízení pokračoval a doplnil do spisu další podklady, dospěl však k totožnému závěru jako

při předchozím posouzení věci. Proto sdělením ze dne 9. 6. 2025, č. j. 9 SPR 162/2023 - 55 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žádosti o poskytnutí požadovaných údajů opětovně nevyhověl. Městský soud na základě správní žaloby žalobce napadené rozhodnutí v záhlaví specifikovaným rozsudkem znovu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Usoudil, že žalovaný nedostal požadavkům vyjádřeným v předchozím zrušujícím rozsudku č. j. 18 A 23/2024 - 56. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný přistoupil k aplikaci výjimky z poskytování údajů plošně (s odkazem na nevěřejnost trestního řízení). Ani spisová dokumentace zpřístupněná žalobci pak dle mínění městského soudu neobsahuje žádné podklady, které by svědčily o individuálním posouzení žádosti žalobce a vedly k objasnění, na základě jakých úvah přikročil k odepření poskytnutí požadovaných informací. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž rovněž navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Návrh odůvodnil zejména tím, že mu není zřejmé, jak konkrétně by měl v dalším řízení postupovat. Dovozuje, že by měl buďto žalobci požadované údaje poskytnout, anebo získat a do spisu založit blíže nespecifikované „relevantní podklady“, což však nepovažuje za proveditelné. I případné opatřování těchto podkladů by bylo spjato s dalším (dle stěžovatele neoprávněným) nakládáním s osobními údaji žalobce, což by mohlo vést ke zvýšení možného rizika zneužití údajů. Tyto následky by již nebylo možné reparovat. Stěžovateli by tedy vznikla nepoměrně větší újma, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Újma způsobená žalobci může mít nadto pouze dočasný charakter (údaje mu budou eventuálně zpřístupněny později). Přiznání odkladného účinku nemůže být dle názoru stěžovatele v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a to již jen proto, že státní zastupitelství je *ex lege* orgánem určeným k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu. Naopak existuje veřejný zájem na tom, aby kvalifikované informace o činnosti státního zastupitelství jakožto orgánu činného v trestním řízení nebyly předčasně poskytnuty neoprávněným osobám, respektive aby s nimi nebylo nakládáno nad nezbytně nutnou míru a mimo zákonem určené účely. Podle stěžovatele již Nejvyšší správní soud za obdobných okolností odkladný účinek přiznal (usnesení ze dne 1. 9. 2023, č. j. 8 Azs 134/2023 - 33).

[4] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti na výzvu soudu nevyjádřil.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Navzdory tomu, že zákon přiznává oprávnění navrhnout přiznání odkladného účinku pouze žalobci, Nejvyšší správní soud připustil jeho přiznání i na návrh stěžovatele, kterým je žalovaný správní orgán (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS).

pokračování

[6] Odkladný účinek v řízení o kasační stížnosti má mimořádnou povahu. Jeho přiznáním Nejvyšší správní soud odnímá před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno.

[7] V dané věci nejsou splněny předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud předně odkazuje na usnesení ze dne 2. 5. 2025, č. j. 3 As 34/2025 - 53, v němž se zabýval takřka totožně odůvodněným návrhem na přiznání odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku městského soudu č. j. 18 A 23/2024 - 56 (tzn. předchozímu rozsudku v téže věci). Kasační soud přitom neshledává žádný důvod, pro který by měl na nyní podaný návrh na přiznání odkladného účinku pohlížet odlišným způsobem.

[8] Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že poskytnutím požadovaných informací žalobci by řízení o kasační stížnosti fakticky pozbylo smyslu, neboť tento krok by již nebylo možné vzít zpět. Z obsahu přezkoumávaného rozsudku je nicméně patrné, že městský soud stěžovatele k takovému postupu nezavázal. Napadené rozhodnutí zrušil proto, že dle jeho mínění není náležitě individualizováno a ani spisový materiál neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení zákonnosti odeprání poskytnutí požadovaných informací.

[9] Nejvyšší správní soud neshledává důvodnou argumentaci stěžovatele, že pouhé doplňování spisového materiálu o relevantní podklady tak, aby mohly být závěry stěžovatele ze strany městského soudu přezkoumány, odůvodňuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Takový postup stěžovateli *de facto* ani žádnou újmu ve smyslu § 73 s. ř. s. nezpůsobuje. Stěžovatel se v podstatě domáhá toho, aby Nejvyšší správní soud již v rámci rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti přehodnotil právně závazný názor městského soudu a aproboval správnost postupu stěžovatele. Posuzování této otázky je však ve fázi rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku předčasné.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel v postavení správního orgánu nemá žádná veřejná subjektivní práva, která by mohla být ohrožena, bude tvrzenou újmu zpravidla představovat pouze ohrožení důležitého veřejného zájmu. Újmou správního orgánu však nemůže být ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu, např. zájmu na obecném výběru daní (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58). V opačném případě by to totiž „vedlo k závěru, že odkladný účinek by musel být takovému návrhu přiznán v těchto případech vždy, avšak to je zcela v rozporu s cílem a povahou institutu přiznávání odkladného účinku“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2012, č. j. 1 Afs 67/2012 - 38). Ve vztahu k právně závaznému názoru městského soudu přitom stěžovatel tvrdí zcela obecně právě existenci veřejného zájmu na tom, aby nebyly předčasně poskytovány neoprávněným osobám kvalifikované informace o jeho činnosti, respektive aby s nimi nebylo nakládáno nad nezbytně nutnou míru a mimo zákonem vymezené účely. Tyto úvahy nijak neprovazuje s nyní projednávanou věcí a požadavkem městského soudu na (toliko) doplnění obsahu spisového materiálu, nadto v té části, která ani stěžovateli nemusí být přístupná (tj. bude vedena jako neveřejná).

[11] Pokud se jedná o odkaz stěžovatele na usnesení č. j. 8 Azs 134/2023 - 33, nepovažuje jej kasační soud za případný. V uvedené věci totiž městský soud žalovaného zavázal, aby vtělil do odůvodnění svého rozhodnutí informace, které měly zůstat podle názoru žalovaného utajeny. Nepřiznáním odkladného účinku by se tak na veřejnost a do dispozice žalobce dostaly informace, které mají potenciálně zůstat utajeny. Takový výsledek by již nebylo možné zvrátit, předmět sporu by fakticky odpadl a přezkum kasační stížnosti by se dostal do roviny akademické úvahy. To však v posuzované věci neplatí, neboť městský soud výslovně uznal, že stěžovatel nemusí důvody pro neposkytnutí informací ozřejmit v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale musí být seznatelné alespoň ze spisové dokumentace, kterou stěžovatel zpřístupní pro účely soudního přezkumu správnímu soudu (nikoliv samotnému žalobci).

[12] Stěžovatel tak neprokázal, že by mu při respektování právního názoru, který městský soud zaujal v napadeném rozsudku, hrozila újma. Za této situace se již Nejvyšší správní soud nezabýval otázkou, zda jsou splněny ostatní zákonné předpoklady pro přiznání odkladného účinku. Takovéto posouzení by bylo nadbytečné.

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnosti v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. odkladný účinek nepřiznal. Tím nijak nepředjímá, jakým způsobem rozhodne o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu